

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Titulus XXIX. De Clerico per saltum promoto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

Pith. b. t. n. 7. qui tamen cum Suar. id ipsum linit, dum sit, ad propositum, sufficienter ad vietandam irregularitatem serio agere illum, qui exterram actionem Ordinis serio producit eo modo ac fine, ut homines decipiatur, vel persuadeatur ex vero ac sincero animo, & internè etiam talis actum Ordinis exercere, et si revera talis intentionem non habeat.

4. Requiritur tertio: ut scienter ac temerè illum actum exerceat; unde qui ex ignorantia invincibili putat, se habere Ordinem, cuius actum exerceat, non incurrit irregularitatem, quia haec impunitur tanquam pena peccati temeritatis; hoc autem abest proper invincibilem ignorantiam; ita Suar. cit. num. 16. Avila de cens. l.c. Reiffenst. num. 8.

5. Requiritur quartò: ut exerceat actum proprium Ordinis sacri, vel actum Ordinis minoris, cum solennitate ramen, & quasi ex officio; secus, si illum faciat sine solennitate, ut illum ex consuetudine facere solent Laici. Nav. cit. n. 242. dicto 2. Suar. l.c. n. 15. Pith. b. t. n. 7. juncto n. 9.

6. Requiritur quintò: ut ministrans in Ordine, quem non habet, sit capax irregularitatis, quia quis non est fœmina, ea exercens actum Ordinis non sit irregularis. Idem dicendum de non baptizato ministrante in Ordine; cum & hic sit incapax irregularitatis, saltem illius, quæ est lata proper delictum, quia baptizatus non est extra forum Ecclesiæ, ideoque non ligatur legibus illius. Suar. cit. s. 4. n. 20. Pith. b. t. n. 8. De cetero, quod hic nonandum, quod nullus exercens jurisdictionem, quam non habet, incurrit irregularitatem, v. g. Sacerdos ministrans Sacramentum pœnitentiae non subdit.

7. Secundo: Clericus incurrit suspensionem ab Ordine proximè suscepito infligendam: ad biennium vel triennium. c. 2. b. t. non tamen ab Ordinibus antecedenter susceptis Suar. cit. s. 4. n. 4. Pith. b. t. n. 3. qui illorum Ordinum nullibi sit mentio; dispositio autem pœnalis, qualis est de incurrienda irregularitate, restringenda potius quam extendenda. Arg. c. odia. de reg. Jur. in 6.

8. Tertio: incurrit pœnam excommunicationis. c. 1. b. t. ubi dum dicitur: propter temeritatem abjiciatur ab Ecclesia: per rō abjiciatur intelligitur, excommunicationem non ipso facto incurri, sed infligi debere. Suar. l.c. n. 2. Reiffenst. b. t. num. 5.

9. Quartò: est pena degradationis, & traditio Curia seculari, de quo vide dicta hac quest. n. 2.

Quest. 405. *Quisnam dispensare posse in irregularitate contracta per miserationem in Ordine, quem non habebat?*

R Esp. Dispensare olim poterat in ea, & concedere potestatem ascendendi ad Ordines superiores suscipiendo, & in proximè suscepto ministrandi, ut & ad beneficium retinendum solus Pontifex. c. 1. §. fin. de sent. Et re judic. c. 1. §. fin. de sent. excomm. in 6. novissimo autem jure Concil. Trid. Sess. 24. c. 6. de Reformat. sicut in aliis extra homicidium, sic etiam in hac irregularitate ex delicto occulto contracta dispensare quod ad hanc potest Episcopus. Ugolin. de offic. Episc. c. 57. §. 3. n. 1. Bonac. de cens. d. 7. q. 3. p. 6. n. 10. Barb. ad Trid. cit. c. 6. n. 13. Pith. num. 10. Secus, si delictum sit publicum, aut deductum ad forum contentiolum. Reiffenst. n. 16. cum communī.

TITULUS XXIX.

De Clerico per saltum promoto.

Quest. 406. *Quid sit ordinari per saltum, & num Ordo per saltum collatus sit validus?*

R Esp. Est prætermisso uno, vel pluribus Ordinibus inferioribus ascendere ad Ordinem majorem, à Subdiaconatu ad Presbyterium, quod licet graviter prohibitum, & condigna pœna plebæendum, est tamen talis Ordo omisso intermedio collatus validè, idque, etiam si quis nullum habens Ordinem, immediate promoveatur ad Sacerdotium; ut Gl. communiter recepta. in c. sollicitudo. dict. 52. v. Subdiaconatus. Arg. c. unic. b. t. dum ibi ei, qui prætermisso Diaconatu suscepit Sacerdotium, non præcipitur repeterere Sacerdotium, sed suscipere Ordinem, qui prætermisso est. Idem dicendum de Ordine suscepto absque prima tonsura, etiam dato, eam non esse Ordinem, de quo paulo post amplius. Contrarium tamen dicendum de Episcopatus Ordine, nimis hunc susceptum non præmisso Sacerdotio, ipso qui illud essentialiter prærequisit.

Quest. 407. *Quibus penis subjectus, qui omisso inferioribus suscipit superiorem Ordinem?*

R Esp. Sive scienter sive ignoranter id faciens ipso jure & facto suspensus est ab Ordine. R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

quem per saltum suscepit, manetque tam diu suspensus, donec Ordinem inferiorem omnium receperit. Abb. in c. unic. b. t. Barb. ibid. n. 3. Fagn. n. 22. Nav. man. c. 22. n. 242. Sylv. v. irregularitas. q. 11. n. 13. Avil. l.c. s. 1. du. 2. concl. 1. & 2. Suar. l.c. d. 31. s. 1. n. 45. & seq. Pith. b. t. n. 2. juxta c. unic. b. t. probabilius tamen non est suspensus ab Ordinibus aliis rite & gradatim susceptis, ut Suar. l.c. n. 48. Reiffenst. b. t. n. 4. Arg. c. unic. b. t. ubi dicitur: promotus per saltum ad Sacerdotium pro usu & exercitio hujus solius dispensatione opus habere. Sic quoque ipso facto suspensus ab Ordinem exercitio, qui eos sine prævia prima tonsura suscepit. Barb. de off. Et potest. Episc. alleg. 47. n. 7. Spetel. decis. 114. Pith. b. t. n. 7. juxta quod declaratum à S. Congregatione, quam declarationem refert Gallemart. ad Trid. sess. 23. c. 14. de reform. Rationem addit Reiffenst. b. t. n. 6. nimis, quod, licet dato primam tonsuram non esse Ordinem, sit tamen primus gradus ad Ordines, eorumque fundamentum, & instar Ordinum in consuetis Ecclesiæ ordinacionibus conferatur, unde etiam à sacris Canonibus vocatur Ordo, c. cùm contingat de etate & qualitate, proficiend. non tamen est suspensus, qui absque Sacramento Confirmationis primam tonsuram vel Ordines suscepit. Avila de cens. p. 7. d. 9. s. 1. du. 3. Zoel. b. t. n. 5. Pith. num. 10. cum communī, eò quod

quod licet Trid. l.c. præcipiat, ne quis primâ censurâ initietur, & consequenter, ne ordinetur, qui Sacramentum confirmationis non suscepit, indeque, qui id fecerit, illicet agat; non tamen à Trid. aut à Jure communi ulla ei imponatur suspensio vel irregularitas, & consequenter arg. c. i. q. de sent. excom. in 6. in dñ non esse peccatum mortale, si quis sine Confirmationis Sacramento suscepit Ordines etiam Sacros, aut in iis ministret, probabilis cum Avila. l.c. f. 1. du. 3. docet Pith. num. 10. & plerique recentiores.

Quæst. 408. An & qualiter per saltum ordinatus incurrat irregularitatem?

R Esp. Incurrit illam, si temere ante absolutiō nem à suspensione exerceat actum Ordinis per saltum suscepit, quia violat censuram, nempe suspensionem, non tamen incurrit eam suscipiendo solummodo ordinem per saltum, si ab exercitio talis ordinis abstinet, utpote quæ nullib[us] in jure expresa. Suar. Fagn. II. cit. Sylv. l.c. num. 12. Barb. & alii contra Gonz. in c. unic. b. t. num. 6. Sed neque sic irregularis ministrando in Ordinibus, quos legitimè perceperat; quia ab iis non erat suspensus. Barb. l.c. allegat. 47. num. 10. Avila. l.c. du. 2. concl. 2. infin. Pith. b. t. n. 5.

Quæst. 409. Quis possit dispensare in paenit. ob ordines per saltum suscepitos contradic?

R Esp. Primo: Potest Episcopus dispensare in suspensione seu absolvere ab ea, ita ut in ordine per saltum suscepito ministrare possit, & ordinem omissum recipere, si in eo ordine non ministraverit. c. unic. b. t. Trid. l.c. idque, sive scienter sive ignoranter fuerit ita promotus; quia Concilium non distinguit, utrum scienter ex ambitione & malitia, an ex negligencia & ignorancia sic fuerit ordinatus, sed indistincte & simpliciter

dicit, posse Episcopum dispensare, si non ministra verit. Pith. b. t. num. 6. modò tamen præviis ordinem omisum receperit. Quia, ut quis ascendat ad Superiores Ordines, aut in iis ministret, antea quam receperit ordines intermedios supposita institutione, ut ordines gradatim recipiantur, per se malum est, & repugnans juri divino, ita ut in eis etiam Summus Pontifex dispensare non posse videatur, ut Pith. num. 5. vers. notand. tertiu. Unde jam in eo dispensare non poterit Episcopus, si in Ordine per saltum suscepito circa dispensationem ministraverit, sive scienter & dolosè, sive ex ignorantia sic ordinatus fuit; quia nec in hoc Concilium distinxit. Suar. cit. nam. 4. in fine. Barb. l.c. n. 6. Lopez. in praef. can. apud Diaz. c. 24. in addit. Lit. D. Pith. num. 6. apud quem tamen negat Fagn. in c. unic. b. t. num. 24. & 25. posse Episcopum cum illis dispensare, qui non ministrarunt, si scienter fuerint per saltum ordinati. Sed neque Episcopus potest dispensare cum eo, qui per saltum promotus, recepit sine dispensatione ordinem prætermissum, ut ministret in Ordinibus suscepitus, & ad Superiores ascendat; cum, et si vi Trid. l.c. prohibetur solùm Episcopis dispensare cum promotis per saltum, si in ordine sic suscepito ministraverint, adeoque cessante hac conditione, cum suscipere ordinem prætermisum non sit ministrare in ordine; verum tamen si ordinatus per saltum recipiat sine dispensatione ordinem omisum, incurrit novum genus suspensionis, quia suscipit illum ordinem censurā ligatus, cum excommunicato autem aliave censurā irriterit, qui scienter ordines recipit, solus Papa dispensare potest. Pith. num. 5. cum Barb. l.c. num. 11. Porro eti Episcopus dispensare non possit in suspensione aut irregularitate contracta ex ulo taliter suscepiti ordinis, si delictum sit publicum, dispensare tamen poterit in ea vi Trid. Sess. 24. c. 6. si delictum sit occultum. Avil. l.c. concl. 2. Pith. num. 5. Reiffenst. b. t. num. 10.

TITULUS XXX. De eo, qui furtivè Ordinem suscepit.

Quæst. 410. Quis dicatur furtivè recipere Ordines?

R Esp. Sunt ii, qui vel in examine rejecti, vel sine examine similiq[ue] sine consensu & licentia Ordinarii, hoc est, proprii Episcopi ordinatoris dolosè ceteris ordinandis se ingerunt. Item, qui admitti unā eadēque die ordines minores cum aliquo Sacro Ordine aut duos Sacros Ordines simul contra Superioris inhibitionem vel circa ejus licentiam recipiunt. Sumitur ex can. quando. dist. 24. c. extra. dist. 64. c. 2. & 3. b. t. Abb. in rnb. b. t. Gl. in c. 1. b. t. v. furtivè: Host. in sum. b. t. num. 1.

Quæst. 411. Utrum recipiens ordinem furtivè ordinetur licite & valide?

R Esp. Etsi talis graviter peccet, utpote contra præceptum Ecclesie grave & in gravi materia, valet tamen ordo sic suscepitus, ut habet communis. Arg. c. 1. b. t. ubi sic ordinans non jubetur reordinari, & sublatâ censurâ permittitur in illo ordine ministrare, nisi tamen ordinans haberet seriam intentionem non ordinandi dicto modo furtivè se ingerentes. cit. c. 1. Rebuff. in pr. benef. ii. de Cler. male promot. Gl. 4. n. 19. Pith. b. t. n. 5.

Juxta unanimem & certam AA. ad valorem Sacramenti requirentium intentionem conferentes illud. Unde & præmitti solent collationi Ordinum ab Episcopis corūmve Officialibus hæc aut similia verba: Non intendimus ordinare non examinatos aut approbatos. Talem autem intentionem & protestationem tales non ordinandi præmittere non esse consultum, monet de Lugo de Sacram. d. 8. num. 119. tum quia est difforme riibus & præci universalis Ecclesie; tum quia secum trahit gravissima incommoda & pericula, quæ ex dubia & irrita ordinatione oriuntur. Quamvis confutum sit & ipsi conforme, ut sub excommunicatis ne prohibeat, ne se ingerant non approbat, vel ne aliquiplores ordines eadēde recipiant. Arg. c. 1. 2. 3. b. t. Quid vero docent Bonac. d. Sacram. d. 2. q. 2. c. 4. num. 6. Laym. L. 5. rr. 1. c. 4. num. 6. Henr. L. 2. c. 8. num. 5. Valide tales furtivè se ingerentes ordinati, non obstante præmissâ protestatione & intentione illos non ordinandi, si Episcopus postmodum nihilominus habeat intentionem ordinandi omnes præsentes, vel faciat intentionem universalem faciendo circa præsentes sistendi se pro Ordinibus suscipiendis, quod facit Ecclesia, verum quidem videtur, si revera haberet illam intentionem